

Chương 535: Sự Thật Kinh Hoàng

(Số từ: 4913)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:05 AM 26/08/2023

Heinrich đứng chôn chân tại chỗ, mắt dán chặt vào Reinhardt. Người đàn ông dường như hiện ra từ hư không, đứng đó trong doanh trại của Heinrich.

Ma Vương là tai họa của nhân loại, là lời nguyền mà loài người không thể hóa giải.

Reinhardt, nhân vật linh thiêng của Temple, là cùng một thực thể với Ma vương, một kẻ bị thế giới coi thường.

Đó là một khái niệm mà Heinrich phải vật lộn với nó, nhưng anh ấy không thể phủ nhận sự thật.

—Reinhardt là Ma Vương.

Và Ma Vương là bậc thầy bù nhìn, giật dây đằng sau hậu trường.

Biết được điều này đã khiến tâm trí của Heinrich trở nên bối rối và hoài nghi.

Làm sao có thể ngay tại đây, ngay bây giờ, Reinhardt là người đã gửi bức thư đó?

"Đó là một tình huống gai góc, phải không?" Reinhardt bắt đầu, lời nói của anh ấy cắt ngang sự im lặng.

"Tôi sẽ giữ bản tóm tắt như này."

"Cho dù cậu chết ở đây hay cậu lấy đi một mạng sống, thì đó cũng là một vấn đề. Cậu hiểu điều đó, phải không?"

"Đi với tôi."

"Nếu cậu làm thế, tôi sẽ giải thích mọi thứ trong lúc thích hợp."

"Chuyện gì đã xảy ra cho đến bây giờ."

"Những gì chúng ta sẽ làm tiến về phía trước."

"Cậu có thể đóng vai trò gì trong tất cả những điều này."

Đây không phải là một tình huống để thảo luận dài dòng. Điều đó là không thể.

Heinrich sửng sốt khi bất ngờ đối mặt với Reinhardt, một cuộc gặp gỡ mà anh không bao giờ lường trước được.

Heinrich biết mình đã bị đánh dấu cho cái chết. Nhưng ai đã theo dõi anh? Ai đã lan truyền tin đồn về việc anh là một đứa con hoang?

Tuy nhiên, đây là Reinhardt, chỉ xuất hiện sau khi Heinrich xác nhận việc mình là con ngoài giá thú.

Như thể Reinhardt đã chờ đợi chính xác thời điểm này.

Như thể anh ta biết Heinrich cảm thấy lạc lõng trong Lực lượng Đồng minh, và anh cảm nhận được sự diệt vong sắp xảy ra của mình, và để đáp lại, Reinhardt đang kéo dài một sợi dây cứu sinh.

—Rời khỏi Lực lượng Đồng minh.

Heinrich đã không nghĩ rằng mình sẽ gặp lại Reinhardt.

Tuy nhiên, anh đã hình dung ra một khoảnh khắc như vậy.

Trước sự tuyệt vọng sâu sắc đến mức chỉ có thể được mô tả là bi thảm, gây ra bởi vô số cái chết và hậu quả của sự cố Cánh cổng.

‘Tại sao cậu lại làm như vậy?’

Sự căm ghét của cậu đối với nhân loại có sâu đến thế không?

Ngay cả khi con người phá hủy thế giới của cậu, nó có đáng bị trừng phạt như vậy không?

Tôi có thể không biết rõ về cậu, nhưng Reinhardt mà tôi đã gặp không phải là người này.

Tất cả có phải là một trò chơi đồ chữ, một lời nói dối phức tạp?

Có phải sự khao khát trả thù này luôn ẩn nấp sau chiếc mặt nạ của cậu?’

Khi Reinhardt đứng trước mặt anh, Heinrich thấy mình không nói nên lời.

Ý tưởng trở thành Anh hùng bằng cách giết Ma vương thậm chí còn không xuất hiện trong đầu anh.

Không có gì quan trọng ngoại trừ đề xuất mà Reinhardt đưa ra.

Bằng cách đi theo Reinhardt, Heinrich có thể sống sót.

Về mặt của Reinhardt gợi ý rằng mọi thứ đã xảy ra đều có lý do.

Trong khoảnh khắc đó, Heinrich, mặc dù biết rất ít về Reinhardt, nhưng đã nắm bắt được điều gì đó.

—Reinhardt tại Temple.

Anh ta là một kẻ bất lương, nhưng không bao giờ là một nhân vật phản diện.

Heinrich trực giác biết rằng đây chỉ là sự thật.

Có phải sự lựa chọn của các vị thần là sai?

Tôi không biết, nhưng có lý do nào đó khiến nó phải như thế này không?

Heinrich chấp nhận rằng anh chị đang cố giết mình, rằng họ sẽ làm như vậy vào một ngày nào đó.

Do đó, Heinrich không có chỗ đứng trong lực lượng Kernstadt.

Như Bertus đã nói, ngay cả khi Heinrich thuộc Bộ Tổng tư lệnh, anh cũng không thể thoát khỏi ảnh hưởng của lực lượng Kernstadt.

Chừng nào nguồn gốc của Heinrich với tư cách là một thành viên của Hoàng tộc Schwartz vẫn không thay đổi, và sự thật rằng anh là một đứa con ngoài giá thú vẫn tồn tại... Anh chị cuối cùng sẽ cố gắng loại trừ Heinrich.

Điều đó bây giờ giống như một kết luận bỏ qua đối với Heinrich.

Nếu anh liên minh với Ma vương, Heinrich sẽ trở thành kẻ phản bội nhân loại.

Vì một số lý do, ba người đã chọn phản bội nhân loại và đứng về phía Ma vương.

—Olivia Lanze, Harriet de Saint-Owan, Liana de Grantz.

Nếu Heinrich von Schwartz gia nhập hàng ngũ của họ.

Heinrich biết quá rõ cách đối xử mà Công tước Saint-Owan, người hết lòng vì chiến tranh hơn bất kỳ ai khác, nhận được.

Nếu Heinrich đứng về phía Ma vương, và liên minh của anh bị bại lộ, Hoàng tộc Schwartz sẽ chịu chung số phận với Gia tộc Saint-Owan.

Một Gia tộc có kẻ phản bội trong huyết thống.

Uy tín của Hoàng gia Schwartz sẽ giảm mạnh.

—Sự trả thù.

Có cách nào tốt hơn để trả thù anh chị em của mình, những người đã coi thường và phớt lờ anh vì là một đứa con hoang?

Bất kể họ khao khát điều gì, sự sụp đổ hình ảnh của Hoàng tộc do sự phản bội của một đứa con hoang có thể là sự trả thù cuối cùng cho sự đối xử lạnh lùng và bỏ mặc mà Heinrich đã phải chịu đựng.

Heinrich im lặng nhìn Reinhardt, người đang kiên nhẫn chờ đợi câu trả lời của anh.

Đứng về phía Ma vương sẽ đảm bảo sự sống còn của Heinrich và mang lại sự sỉ nhục to lớn cho anh chị của mình.

Họ luôn coi thường anh vì họ coi trọng danh dự hơn mạng sống.

Những hậu quả chính trị đối với Hoàng tộc Schwartz do sự hiện diện của một kẻ phản bội sẽ rất nghiêm trọng.

Sự thật rằng Heinrich von Schwartz không phải là người thừa kế hợp pháp mà là một đứa con hoang sẽ trở nên nhục cười.

Họ đã khai thác anh vì lợi ích của họ cho đến bây giờ.

Reinhardt dựa vào một trong những cây cột của doanh trại, khoanh tay trong im lặng.

Không rõ liệu anh ta không tính đến một cuộc tấn công hay anh ta tự tin rằng mình có thể xử lý một cuộc tấn công.

Reinhardt cho Heinrich thời gian suy nghĩ.

Đi theo Ma Vương cảm thấy đúng.

Nếu Reinhardt có những lý do thuyết phục và liệu chúng có hợp lý không.

Nếu điều này xảy ra không phải do ác ý mà do một loạt các sự kiện không thể tránh khỏi.

Reinhardt chỉ đơn thuần là cố gắng cứu mạng Heinrich, ngay cả trong lãnh thổ của kẻ thù.

Reinhardt đang cố gắng cứu Heinrich, mặc dù họ không ở gần đến thế.

Nếu thiện chí của Reinhardt là thật, không có lý do gì để không gia nhập Ma vương.

Nếu ở lại với Lực lượng Đồng minh sẽ chỉ trở nên nguy hiểm hơn, anh nên tìm việc khác để làm ở nơi khác và cho Hoàng tộc Schwartz lạnh lùng ném mùi thuốc của chính họ.

Tuy nhiên.

Hoàng tộc là Hoàng tộc.

Người dân là người dân.

Hoàng tộc Schwartz và quân đội Kernstadt là những bộ phận quan trọng của Lực lượng Đồng minh.

Giống như Công tước Saint-Owan bị đổ lỗi cho đưa con gái phản bội của mình, không được công nhận cho sự tận tâm của mình và bị buộc phải phục vụ trong quân đội như một hình phạt.

Các pháp sư của Công quốc Saint-Owan cũng bị đối xử như vậy.

Người dân đã phải gánh tội lỗi của Gia tộc thống trị.

Nếu có tin Heinrich đứng về phía Ma Vương, không chỉ Hoàng gia Schwartz, mà toàn bộ quân đội Kernstadt sẽ bị coi là tội nhân.

Ngay cả khi Ma Vương có lý do chính đáng, chỉ một số ít được chọn sẽ biết sự thật.

Quân đội Kernstadt sẽ đối mặt với sự đối xử tương tự như Công tước Saint-Owan và các pháp sư của ông ta.

Điều này không chỉ dẫn đến sự sa sút tinh thần mà còn gây ra rạn nứt trong Lực lượng Đồng minh.

Nhiều người trong quân đội Kernstadt sẽ bị choáng ngợp bởi cảm giác bị phản bội sâu sắc.

Tin tức có thể không tiết lộ rằng Heinrich đã đứng về phía Ma vương, mà chỉ tiết lộ rằng anh đã đào ngũ.

Tuy nhiên, sự suy giảm tinh thần sẽ là không thể tránh khỏi.

Heinrich là một Anh hùng của quân đội Kernstadt.

Như với Ellen, giá trị của một Anh hùng nằm ở sự tồn tại đơn thuần của họ.

Có những gánh nặng anh phải gánh vác.

Ngay cả khi anh chỉ cố gắng giết Heinrich, ngay cả khi hành động của họ bắt nguồn từ sự thiện cận.

Anh không thể phản bội nhân dân.

Anh không thể bỏ rơi những người tin tưởng vào mình, những người tìm thấy hy vọng ở anh.

Heinrich không đặt nhiều câu hỏi cho Reinhardt.

Anh có rất nhiều câu hỏi, nhưng chúng đã trở nên vô nghĩa.

Reinhardt đã đến để cứu anh.

Vì vậy, những gì lựa chọn anh ấy sẽ thực hiện?

"Như cậu đã biết, rất nhiều thứ đã thay đổi kể từ ngày xưa."

"....."

"Tôi không phải là cái bụi nhùi mà cậu từng cười nhạo nữa."

Reinhardt cười khúc khích trước những lời nói hơi kiêu ngạo của Heinrich.

"Đúng vậy, cậu không còn như vậy nữa."

Heinrich có thể đáp lại những lời chế giễu mà Reinhardt đã sử dụng trong quá khứ.

Thời gian đã trôi qua.

Heinrich đã có được [sức mạnh siêu nhiên], đủ để đốt cháy một ngọn núi, không chỉ là một mẩu bụi nhùi.

Khi sức mạnh của anh tăng lên, một số sợ hãi Heinrich, trong khi những người khác tìm thấy hy vọng ở anh.

"Vì vậy, tôi không dễ bị ảnh hưởng như trước đây, bất kể cậu nói gì."

"Chà, cậu chắc chắn đã phát triển vượt ra ngoài phạm vi của mình."

Reinhardt, trả lời một bình luận ác ý với một người khác, dường như không khác gì Heinrich trước đây.

"Tôi không đi được, tôi có việc riêng cần xử lý."

Trước câu trả lời đó, Reinhardt im lặng nhìn vào mắt Heinrich.

"Ngay cả khi tôi chết, ngay cả khi tôi giết, đó là một vấn đề. Cậu có hiểu điều đó không?"

"Tôi hiểu."

Ngay cả khi Heinrich bị giết.

Ngay cả khi Heinrich giết, đó là một vấn đề.

Heinrich phải giải quyết các vấn đề của riêng mình.

Cuối cùng, mọi thứ đều dẫn đến vấn đề.

Cho dù anh giết hay bị giết, đó là một vấn đề.

Đi theo Ma Vương cũng sẽ mang lại nhiều vấn đề.

Nếu mọi thứ đều là vấn đề, Heinrich chỉ cần chọn vấn đề nào sẽ đổi mặt.

"Chà, nếu đó là sự lựa chọn của cậu, tôi không thể làm gì được."

Nếu là Reinhardt cũ, anh ta sẽ sử dụng vũ lực nếu mọi thứ không diễn ra như kế hoạch.

"Cậu cũng thay đổi một chút so với ngày xưa phải không?"

Heinrich trêu chọc, và Reinhardt cười khúc khích.

"Cậu nghĩ mình là người duy nhất sao?"

Reinhardt trả lời bình luận trêu chọc tương tự.

Và mặc dù thật ngạc nhiên khi Heinrich phải đổi mặt với Reinhardt trong tình thế khó khăn này, nhưng anh có một câu hỏi.

Đó là một cái gì đó hoàn toàn không liên quan đến sự thật, xuất hiện một cách bất ngờ.

".....Có khi nào, cậu có uống rượu không?"

Vì lý do nào đó, trong bóng tối đen kịt, Reinhardt dường như đang loạng choạng, trông có vẻ hơi lạc lõng.

Một cảm giác kỳ lạ bao trùm lấy anh.

Khi Heinrich hỏi anh ta một câu hỏi, Reinhardt chỉ lắc đầu.

"Không phải rượu... mà là thứ gì đó tương tự... đừng bận tâm."

Cố gắng quay trở lại thực tế, đôi mắt của Reinhardt mở to.

"Hãy sống sót, nếu cậu có thể."

Cùng với đó, Reinhardt biến mất trong bóng tối. Làm thế nào anh ta biến mất, Heinrich không có manh mối.

"..."

Cũng đột ngột như khi anh ta xuất hiện, Reinhardt đã biến mất.

Đó là khi nó tấn công Heinrich. Anh vừa trải qua một chuyện khó tin.

Ma Vương đã đến tìm anh.

Anh ấy đã đề nghị giúp đỡ, và Heinrich đã từ chối anh ấy.

Điều này đã thực sự xảy ra?

Trong một lúc, Heinrich đắm chìm trong suy nghĩ của mình.

***

Ở một nơi cách xa căn cứ Đồng Minh. Không có nhóm trinh sát sẽ đi xa này.

"Tình hình thế nào?"

"Cậu ấy nói là sẽ tự xử lý."

"Hmm... Cậu ấy định làm thế nào?"

"Ta không có ý kiến."

Sarkegaar nhượng mảy trước lời nói của tôi sau khi tôi chuồn khỏi căn cứ.

Tôi đã bị mê hoặc bởi Catnip khi Sarkegaar báo cáo có chuyện gì đó đang xảy ra.

Tôi cảm thấy như mình đang ở trong một cơn ác mộng đang thức giấc.

Nó siêu thực đến mức đáng lo ngại.

Ai có thể nghĩ rằng tôi sẽ thấy ngày tôi bị đánh đòn Catnip. Và tại sao mụ điên Anna lại yêu cầu nó được tích trữ ở căn cứ này?

Nhưng đó là bên cạnh các điểm.

Con mèo đã ra khỏi túi và tình hình đang vượt khỏi tầm kiểm soát.

Và Heinrich, anh ấy đã từ chối lời đề nghị hợp tác của tôi. Tôi đã lo lắng không biết phải xử lý thế nào nếu anh ta tấn công, nhưng may mắn thay, nó đã không đến mức đó.

Heinrich mà tôi thấy đã thay đổi.

Không còn là Hoàng tử út thô lỗ, tự phụ và hết sức thô lỗ của Kernstadt.

Tôi không biết liệu đó có phải là những sự kiện điên rồ hay điều gì khác đã thay đổi anh ấy hay không.

Nếu sự lựa chọn của anh ấy hoàn toàn là do kiêu ngạo, thì tôi đã sử dụng mọi biện pháp cần thiết.

Heinrich dường như đang nghĩ về người khác, không chỉ bản thân mình.

Anh ta dường như tin rằng mình có vai trò trong Lực lượng Đồng minh.

Liệu quyết định của Heinrich chỉ là một ý thích bất chợt hay còn hơn thế nữa, tôi không biết.

Có lẽ anh ấy cảm thấy mình có thể xử lý bất cứ điều gì sắp tới.

Không làm gì cả.

Lời khuyên của [Xem trước] dường như nói rằng ngay cả khi tôi cố gắng giúp Heinrich, anh ấy sẽ từ chối, khiến hành động của tôi trở nên vô nghĩa.

"Kế hoạch của ngài là gì?"

Đáp lại câu hỏi của Sarkegaar, tôi khoanh tay.

Mỗi quan hệ đã bị hư hỏng không thể sửa chữa.

Heinrich đã khẳng định mình là một đứa con hoang, và các anh chị em khác của anh ta cũng biết điều đó. Nỗi sợ hãi lẫn nhau của họ có thể sẽ sớm biến thành sự hung hăng.

Heinrich có thể chết, hoặc cuối cùng anh ta có thể trở thành kẻ giết người.

Có phải sự chia rẽ trong Lực lượng Đồng minh là không thể tránh khỏi?

Tôi có nên ép Heinrich đi cùng không?

Tôi không biết.

Nhưng có một điều rõ ràng: Heinrich đã thay đổi.

Và đây là quyết định của anh ấy.

Heinrich đã phát triển thành một người đàn ông không chỉ coi trọng sự sống còn của bản thân.

Nhưng sự biến đổi này có thể đảm bảo an toàn cho anh ta không?

Có những biến số đang diễn ra, nhưng chúng dường như quá nhỏ để thay đổi tình hình chung.

Chừng nào Heinrich còn ở lại với Lực lượng Đồng minh, chỉ riêng những biến số này sẽ không ngăn được những sự kiện không thể tránh khỏi.

Không, một kịch bản khác có thể xảy ra khi Heinrich giết anh chị em của mình, sau đó gây ra một loạt vấn đề mới.

Nếu Heinrich sống sót trong khi anh chị em của anh ta chết, sự hỗn loạn trong Lực lượng Đồng minh sẽ diễn ra theo kế hoạch.

Anh ta có nên chỉ đơn giản là đứng yên không?

Ý nghĩa đằng sau lời khuyên không làm gì của [Xem trước] trở nên rõ ràng.

Nó ngụ ý rằng Heinrich sẽ từ chối mọi sự giúp đỡ.

Vậy còn những lời khuyên khác thì sao?

Làm thế nào mà Heinrich xoay sở để sống sót?

Hướng dẫn mơ hồ đó.

Ý nghĩa của nó vẫn khó nắm bắt.

Nó có thể biểu thị điều gì?

"...Chúng ta hãy quan sát ngay bây giờ."

Những tình huống cực đoan phải tránh.

Heinrich đã từ chối hỗ trợ, nhưng tình hình vẫn sẽ được theo dõi.

***

—Ba ngày đã trôi qua kể từ khi Sankelien chiếm đóng. Lực lượng Đồng minh đang sửa đổi chiến lược tiến công của họ trong khi chuẩn bị cho cuộc hành quân tiếp theo. Con đường đến điểm đến tiếp theo gặp phải thời tiết bất thường và những con quái vật gần như đã bị xóa sổ. Thông tin này đã đến trụ sở chính. Vì những yếu tố chưa biết này, Lực lượng Đồng minh không cần triển khai quân đội để trinh sát, trinh sát và tiêu diệt tiền tuyến như trước đây. Kết quả là, một số lượng đáng kể quân đội có thể tiết kiệm năng lượng của họ. Sự mệt mỏi trong chiến đấu cũng đóng một vai trò quan trọng trong việc duy trì khả năng chiến đấu của quân đội. Với sự hợp tác của Ma vương, Lực lượng Đồng minh đã nhận được sự hỗ trợ đáng kể trong việc duy trì sức mạnh quân sự của họ. Trong số những người được hưởng lợi có Saviolin Tana và Ellen Artorius, cũng như những cá nhân có năng khiếu siêu nhiên từ Temple. Vì lý do này, Heinrich von Schwartz đã không nhận được bất kỳ yêu cầu triển khai hoạt động nào kể từ khi Sankelien chiếm đóng, cho phép anh ta nghỉ ngơi.

Nhưng điều này có thực sự được coi là phần còn lại cho Heinrich von Schwartz?

Anh đã phát hiện ra sự thật không mong muốn rằng mình là một đứa con ngoài giá thú.

Hơn nữa, anh đã gặp phải một sinh vật không bao giờ nên ở đó.

Bầu không khí giữa Heinrich và các anh chị của mình trở nên căng thẳng và lạnh giá khi mối quan hệ của họ trở nên xấu đi.

Tuy nhiên, Heinrich đã cố gắng tỏ ra lịch sự nhất có thể với các anh chị của mình cho đến nay.

Mặc dù họ giữ thái độ lạnh lùng, khinh thường hoặc mỉa mai, nhưng vẫn có một số cuộc trò chuyện.

Nhưng sự im lặng giữa hai anh em có thể sờ thấy được.

Giữa họ, họ biết rằng một cuộc đối đầu đang hình thành.

Nó bắt đầu với Louise von Schwartz.

—Năm ngày sau khi Sankelien chiếm đóng.

Ngay trước cuộc hành quân tiếp theo, Louise von Schwartz đã gọi tất cả em trai của mình lại với nhau.

"Chúng ta đã 'xác nhận' sự an toàn của khu vực xung quanh Sankelien. Hãy quan sát xung quanh vì cuộc hành quân sẽ sớm kết thúc."

"..."

"Còn có một chuyện chúng ta cần giải quyết."

Nghe những lời của Louise, Heinrich gật đầu đồng ý.

Họ đang thảo luận về một chủ đề không dễ đề cập một cách tình cờ.

Heinrich gật đầu với vẻ mặt nghiêm túc.

***

Khu vực xung quanh Sankelien chắc chắn không có quái vật.

Không còn người để xây dựng lại thành phố, việc giảm các cổng dọc là rất đáng kể.

Anh em Hoàng tộc Schwartz, không cần thần thánh hay quân đội hộ tống, cưỡi ngựa đi thị sát khu vực xung quanh Sankelien.

Nó giống như một cuộc dạo chơi nhàn nhã hơn là một cuộc kiểm tra thực tế.

Mục đích không thực sự quan trọng. Họ ra ngoài để nói chuyện mà họ không thể mạo hiểm ở một nơi có nhiều kẻ nghe lén.

Nhưng nó thực sự chỉ là một cuộc trò chuyện?

Heinrich mừng tượng ra một cảnh tượng trong đầu.

Mặc dù những anh chị khác thực sự có khả năng sử dụng vũ khí, nhưng điều đó không tạo ra nhiều khác biệt đối với Heinrich.

Mối đe dọa thực sự là Louise von Schwartz.

Một thiên tài không thể phủ nhận với xếp hạng năm sao áp đảo, và là chỉ huy của lũ đoàn hiệp sĩ Hoàng gia Kernstadt.

Trên hết, cô ấy đã đạt được Master Class từ lâu rồi.

Heinrich có thể xử lý nếu cô ấy cố giết anh không?

Anh biết rằng Louise von Schwartz không ngại vùng kiếm trên chiến trường.

Sau khi chứng kiến nhiều trận chiến của Ellen và Saviolin Tana, anh hiểu sức mạnh đe dọa của một cá nhân Master Class có thể trở thành vũ khí chiến đấu như thế nào.

[Sức mạnh thể chất] của Heinrich không đặc biệt cao.

Nếu Louise von Schwartz rút kiếm và định giết anh, cô ấy có thể làm điều đó một cách dễ dàng.

Tuy nhiên, sẽ có vấn đề sau đó.

Họ sẽ giải thích thế nào về cái chết đột ngột của Heinrich von Schwartz, và họ sẽ giải quyết những vấn đề mà nó gây ra như thế nào, chẳng hạn như tinh thần sa sút?

Một cuộc sống quá quan trọng không biến mất mà không có hậu quả.

Đó là lý do tại sao anh chị của Heinrich không thể dễ dàng làm hại anh.

Do đó, khả năng Louise cố giết anh trong lúc họ đi dạo thực tế là không có.

Khu vực xung quanh Sankelien đã được dọn sạch.

Cái cơ quái vật xuất hiện và phục kích Heinrich sẽ không giữ được nước.

Vì vậy, Louise von Schwartz không thể hành động.

Nó có thể khác ở một nơi khác hoặc trong những hoàn cảnh khác, nhưng không phải hôm nay.

Mặc dù nói rằng cô ấy muốn nói chuyện, Louise von Schwartz chỉ dẫn đường trên con ngựa của mình và không nói một lời nào.

Alphons và German cũng im lặng, đợi chị gái lên tiếng trước.

Họ đã đi bao xa trong im lặng?

“...?”

Đến một tòa nhà đổ nát, Louise xuống ngựa.

“Xuống đi.”

Một tòa nhà rộng rãi, có lẽ từng được dùng làm nhà kho.

Heinrich, cũng như các anh trai khác, rất bối rối vì không có gì được đề cập trước về nơi này.

Nhìn chăm chăm cửa nhà kho đen kịt lối vào, Heinrich không khỏi cứng lại sắc mặt.

Anh không nghĩ nó sẽ đến nước này.

Có phải Heinrich đã chuẩn bị để chấp nhận một số loại can thiệp?

Có phải họ coi anh là một mối đe dọa?

Heinrich lặng lẽ quan sát những anh chị khác xuống ngựa, khuôn mặt họ mang nụ cười bí ẩn.

“Không phải tôi bảo người xuống ngựa sao?”

Louise nhìn chăm chăm vào Heinrich với ánh mắt băng giá.

“...Được.”

Nếu một cuộc chiến nổ ra, nó sẽ bắt đầu như thế nào và nó sẽ dẫn đến đâu?

Heinrich xuống ngựa, tim đập thình thịch như muốn vỡ tung.

Anh tự hỏi liệu mình có đúng không khi không đi theo Reinhardt, nhưng bây giờ đã quá muộn để thay đổi hướng đi. Hối hận vì đã không hành động sớm hơn chỉ là một sự điên rồ.

Heinrich sẽ phải giết để tồn tại? Tấn công phủ đầu không phải là chiến lược tốt nhất sao? Anh phải khuất phục Louise von Schwartz trước những người anh của mình.

Kẻ thù của Heinrich đã trở lại. Nếu anh định hành động, không thể có thời điểm nào tốt hơn bây giờ.

Heinrich lặng lẽ đi phía sau, sẵn sàng sức mạnh của mình. Anh phải giết để tránh bị giết.

"...?"

Nhưng khi bước vào nhà kho, Heinrich chết lặng. Có người bên trong.

"...!"

"Cái, cái gì đây...?"

Năm người bị trói và bịt miệng, tay và chân của họ bị giữ chặt. Họ bị buộc phải quỳ bên trong nhà kho.

Louise von Schwartz rút kiếm ra khỏi vỏ.

"Alphonse. German."

Louise von Schwartz dán chặt mắt vào họ.

"Có nhận ra họ không?"

"Chị..."

"Chị, sao họ lại ở đây...?"

Heinrich không nhận ra những nhân vật bị trói đang quỳ trên sàn, nhưng rõ ràng là Alphonse và German thì có.

Louise von Schwartz rút thanh kiếm ở thắt lưng.

Cô lạnh lùng quan sát năm người đang run rẩy vì sợ hãi.

*Vút!

Thanh kiếm của cô, thấm đẫm ma thuật màu xanh lam, cắt phăng một cách tàn nhẫn cổ của một trong số họ.

Máu tuôn ra từ cái cổ bị cắt đứt, và Heinrich chỉ có thể nhìn chăm chăm, mặt tái nhợt.

“Em út.”

Louise, sau khi chặt một cái đầu, nhìn Heinrich với ánh mắt thản nhiên.

Heinrich, cùng với Alphonse và German, không biết chuyện gì đang xảy ra.

“Em đúng là con hoang.”

*Vút!

Đầu của người thứ hai rơi xuống.

*Rên! Rên!

Nhìn thấy hai người trong nháy mắt bị chặt đầu, máu tươi phun ra, những người còn lại bắt đầu tru lên như dã thú, mồm lại.

Nhưng Louise không dừng lại.

Bỏ qua cái chết, cô ấy vẫn nhìn chăm chăm vào Heinrich.

Heinrich là một đứa con hoang. Điều đó đã được xác nhận. Tại sao cô ấy lại gọi nó lên?

"Nhưng, em có biết mình là con hoang của ai không?"

Louise vừa nói vừa chém xuống cái cổ thứ ba.

"Chị gái...?"

"Chị...? Chị làm cái quái gì vậy...?"

Alphonse và cả German cũng không giấu được sự bối rối trước lời nói của cô.

Đó là một tuyên bố kỳ lạ, không thể giải thích được.

Nó đã ra khỏi vị trí, với tình hình.

Heinrich cảm thấy hồn lìa khỏi xác.

"Em út, em là con hoang."

"Chị gái...?"

Đôi môi của Heinrich chuyển sang màu xanh.

"Không phải của cha chúng ta, mà là của ta."

*Vút!

Louise nhìn Heinrich sau khi chặt đầu người thứ tư và thứ năm.

"Con là con trai của mẹ."

Anh hướng ánh mắt về phía German và Alphonse.

"Phải, con sẽ không biết đâu. Ta phải giấu nó đi, để con không thể biết được. Ta phải giữ bí mật vì... đó là lời hứa

của ta với cha của chúng ta... là tha mạng cho Heinrich. Ta không thể nói với bất cứ ai. Vì vậy, Alphonse, German, ta không có lựa chọn nào khác ngoài việc hòa theo cả hai... Vâng, ta đã làm điều đó suốt thời gian qua..."

Louise ném một cái nhìn buồn bã về phía em trai của mình.

"Nhưng."

"Đến cuối cùng."

"Cuối cùng."

"Cả hai người đều không ngừng âm mưu giết con trai ta."

Người chết đều là mấy ngày gần đây âm thầm hạ lệnh sát thủ giết Heinrich.

"Ta tin tưởng người sẽ không hạ thấp trình độ như vậy, mặc kệ người khinh thường, mặc kệ người oán hận, ta tin tưởng người sẽ không làm như vậy..."

Heinrich chết lặng, trong khi Alphonse và German tái nhợt dưới cái nhìn lạnh lùng của chị gái họ, giờ đã nhận ra sự thật về đứa con ngoài giá thú.

"Nếu phải giết cả hai người để cứu đứa em út của ta... không, để cứu Heinrich, con trai ta... thì đó là điều ta sẽ làm. Ta không thể ngồi yên được nữa."

"Chị, có gì đó không đúng. Có gì đó..."

"Không, không thể nào. Không thể tưởng tượng nổi! Chị...
Chị định làm gì...!"

—Louise von Schwartz.

"Ta đã chấp nhận rằng bảo vệ ai đó có thể đòi hỏi sự hy sinh của người khác."

Swordmaster tiến về phía em trai của mình.

"Ngay cả khi họ cùng chia sẻ dòng máu của ta."

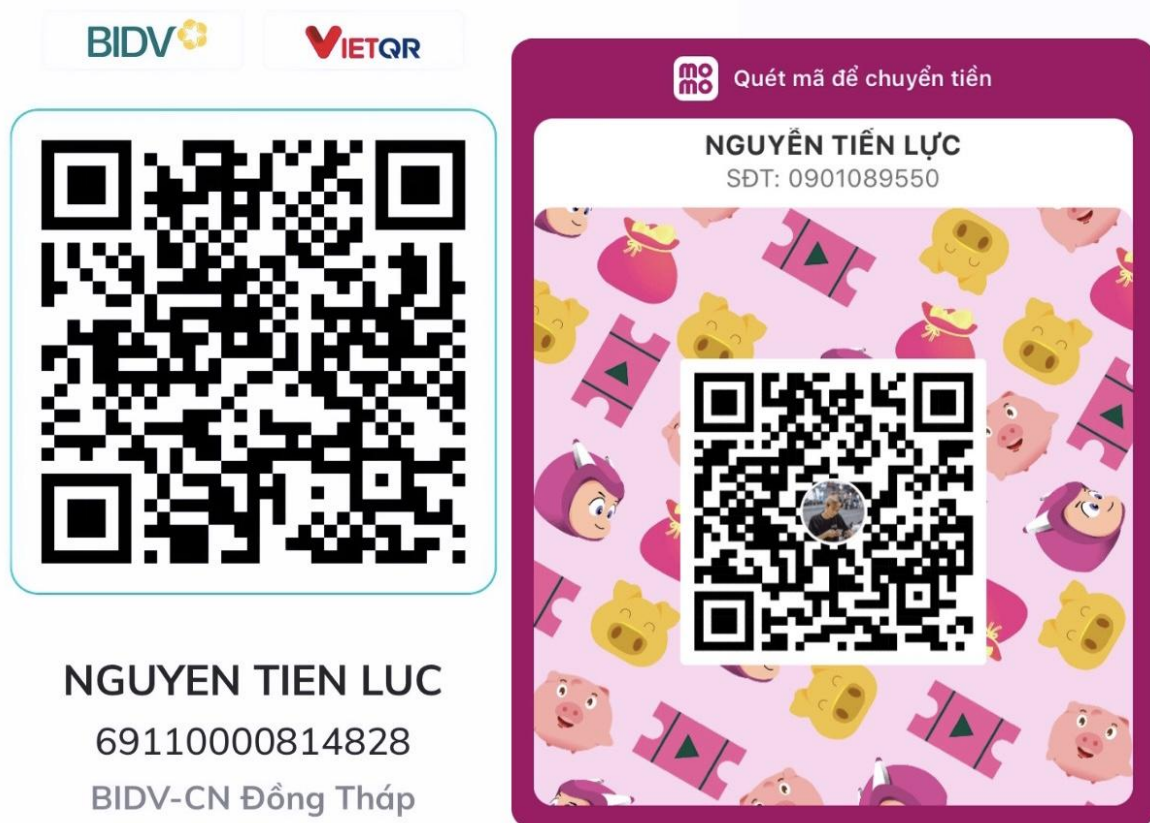
Heinrich, với khuôn mặt đeo một chiếc mặt nạ kinh hoàng, chứng kiến cuộc hành quyết tàn nhẫn sắp xảy ra.

<Trans Note>

Sao tôi cứ bị sượng ngang khi biết được điều này nhỉ.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading